

2010. szeptember 9.: Az uniós hulladékjog és a hulladékgazdálkodás jogalkalmazási problémái c. szeminárium

1. Esettanulmány: bányászati tevékenységből származó maradék kő minősítése

Moderátorok: Dr. Bögös Fruzsina, bíró
Dr. Bérczi Anna (JNOI)

1. Melyek a hulladékká való minősítés kritériumai? Hulladék-e a kérdéses maradék kő? Vesse össze a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, valamint az 5. cikkét. Milyen változást tapasztal az új hulladék fogalom és a 2006/12/EK irányelv hulladék fogalma között? Segítené-e a hatóság döntését, ha a 2006/12/EK irányelv I. mellékletének hulladékkategóriáit is alapul venné döntése során?

Ezen kérdés kapcsán felmerülhet, hogy a maradék kő minősíthető-e mellékterméknek. E körben azt szükséges kiemelni, hogy sem a korábbi, sem az új irányelv alapján sem lenne a maradék kő mellékterméknek minősíthető, mert a jogeset értelmében a kérelmező azt 70-100 évig kívánná a további felhasználás előtt tárolni, ezen időtartam azonban az azonnali további felhasználás kritériumának nem felel meg.

Így a maradék kő mindkét irányelv alapján hulladék, mivel nem bizonyos a felhasználása, csak a lehetséges felhasználást írta le a kérelmező. A birtokos szándékát kell elemezni, amely a tárolás hosszú időtartama és a felhasználás esetlegessége miatt a megváltásra utalt.

(3. cikk (1): „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik vagy megválni köteles.)

A 2006/12/EK irányelv I. melléklete csak példálózó jellegű, nem taxatív felsorolása a hulladékkategóriáknak, ezért nem segítené a bíróság munkáját. Q11 (Q11 Ásványinyersanyag-kitermelés és -feldolgozás maradékai (pl. bányászati maradékok, olajkitermelés hulladékai stb.)

2. Van-e jelentősége a maradék kő hulladékká való minősítése szempontjából annak, hogy a tervezett kezelési tevékenység hasznosításnak, vagy ártalmatlanításnak minősíthető-e?

Tekintettel arra, hogy a megválaszolandó első kérdés az, hogy a maradék kő hulladék-e avagy nem, melynek kapcsán az előzőekben kifejtettek szerint az hulladéknak minősül, ezt követően annak eldöntése, hogy a tervezett tevékenység ártalmatlanítás vagy hasznosítás, a hulladékká történt minősítés szempontjából irreleváns. Továbbá akkor is hulladéknak minősíthető a maradék kő, ha már hasznosítást követően válik meg tőle a birtokosa, illetve szándékában áll megválni tőle.

3. Mi a maradék kő helyben történő tárolásának, illetve a tárolás időtartamának jelentősége?

A helyben tárolás irreleváns, míg a tárolás időtartamából (70-100 év) pedig arra lehet következtetni, hogy a kérelmező a maradék kőtől meg kíván válni, vagyis ez az elem is a hulladék minőségét támasztja alá.

4. Milyen hatással volt a hatóság döntésére a maradék kő gazdasági újrahhasznosításra való alkalmassága, vagyis az, hogy a maradék kő alkalmas töltések, gátak építési alapanyagának?

Nem volt hatással a döntésére, mert a gazdasági újrahasznosításra való képesség nem döntő kritérium, csak egy szempont. A gazdasági újra használatra való képesség nem zárja ki, hogy az anyag hulladék legyen. Ugyanakkor annyiban jelentős kritérium, hogy segíti a mérlegelést, mivel hiánya többször arra mutat, hogy a kérdéses anyag egy teher, amelytől a birtokosa meg kíván válni.